

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 29 november 2012

om ett förslag till direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag

(CON/2012/99)

(2013/C 39/01)

Inledning och rättslig grund

Den 10 juli 2012 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EEG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ (nedan kallat *direktivförslaget*). Den 27 juli 2012 mottog ECB en begäran från Europaparlamentet om ett yttrande över direktivförslaget.

ECB:s behörighet att avge ett yttrande över direktivförslaget grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom direktivförslaget innehåller bestämmelser som berör Europeiska centralbankssystemets (ECBS) medverkan till ett smidigt genomförande av de behöriga myndigheternas riktlinjer för tillsynen över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet, utformningen och genomförandet av den monetära politiken i unionen samt väl fungerande betalningssystem. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

ECB stöder till fullo att det utvecklas en ram för återhämtning och rekonstruktion samt att hindren för en effektiv krishantering vid finansinstitut undanröjs. Samtliga finansinstitut bör kunna hamna på obestånd under ordnade former, så att stabiliteten säkerställs för det finansiella systemet som helhet samtidigt som offentliga kostnader och ekonomiska störningar minimeras. ECB stöder särskilt en unionsram för rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag i syfte att upprätthålla den finansiella stabiliteten i unionen och på så sätt garantera att den inre marknaden fungerar även i kristider. Det är därför viktigt att det utvecklas gemensamma stödverktyg för att hantera att finansinstitut hamnar på obestånd – såsom återhämtnings- och rekonstruktionsplaner samt verktyg för en brobank, skuldnedskrivning, försäljning av verksamhet och avskiljande av tillgångar. ECB välkomnar att förslaget följer de internationellt överenskomna grunddragen för effektiva rekonstruktionssystem för finansinstitut ⁽²⁾, där det framförs krav om en enhetlig linje i de nationella rekonstruktionssystemen med lämpliga verktyg och befogenheter för effektiv rekonstruktion. Genomförandet av dessa huvuddrag gör det möjligt att ingripa i tid för att säkerställa kontinuiteten för grundläggande funktioner.

⁽¹⁾ COM(2012) 280 final.

⁽²⁾ Se *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, oktober 2011, finns på webbplatsen för rådet för finansiell stabilitet, <http://www.financialstabilityboard.org>, och Baselkommittén för banktillsyn, *Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group*, mars 2010, finns på webbplatsen för Banken för internationell betalningsutjämning, <http://www.bis.org>

ECB anser att direktivet utgör ett mycket viktigt steg i riktning mot en integrerad rekonstruktionsram för unionen och att det snabbt bör antas. Samtidigt krävs det ytterligare åtgärder för att upprätta en gemensam avvecklingsmekanism, en av bankunionens tre pelare. ECB uppmanar därför kommissionen att snarast lägga fram ett separat förslag om en oberoende europeisk avvecklingsmekanism, vilket inbegriper aspekter som rör en gemensam europeisk fond för rekonstruktion och avveckling. Denna fond skulle som minimum finansieras av finansinstituten. Samstämmighet mellan de här tre pelarna är avgörande för att en finansmarknadsunion ska lyckas.

SPECIFIKA KOMMENTARER

1. Definitionen av rekonstruktion

I direktivförslaget definieras rekonstruktion som omstrukturering av ett institut i syfte att säkerställa kontinuiteten för dess väsentliga funktioner, bevara finansiell stabilitet och återställa hela eller delar av det institutets bärkraft⁽¹⁾. ECB anser att det krävs en tydlig hierarki för rekonstruktionen. I detta sammanhang bör institut som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd generellt sett, om rekonstruktionsmyndigheterna beslutar detta, rekonstrueras med hjälp av rekonstruktionsverktyg när detta anses nödvändigt och är av allmänt intresse, vilket också inbegriper att förhindra systemrisk. Om rekonstruktionsmyndigheten bedömer att det inte är av allmänt intresse, bör institutet likvideras enligt de insolvensförfaranden som normalt tillämpas för sådana institut enligt nationell lagstiftning. En omstrukturering som görs i form av en rekonstruktion av verksamhet i fortsatt drift bör slutligen enbart övervägas när detta är befogat med hänsyn till det allmänna intresset att bevara den finansiella stabiliteten och när en ordnad rekonstruktion av ett kreditinstitut allvarligt skulle skada det finansiella systemets stabilitet, med en ökad spridningsrisk över gränserna. I direktivförslaget bör det klargöras att syftet med rekonstruktionen inte är att upprätthålla institutet som har hamnat på obestånd i sig, utan att säkerställa kontinuiteten för dess väsentliga funktioner⁽²⁾.

2. Villkor för rekonstruktion och bedömning av behovet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd

2.1 Enligt direktivförslaget är ett av villkoren för en rekonstruktionsåtgärd att den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten fastställer att institutet har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd⁽³⁾. ECB anser att den behöriga myndigheten klart och tydligt ska tilldelas ansvaret för att fastställa om ett institut har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, så att man kan uppnå en omedelbar och effektiv rekonstruktionsåtgärd.

2.2 I direktivförslaget anges det vidare att ett instituts behov av statligt stöd utgör ett kriterium för att det har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd. I samma artikel i direktivförslaget fastställs det att två specifika typer av statligt stöd inte utgör något sådant kriterium⁽⁴⁾. ECB stöder visserligen den föreslagna maximala tidsperioden för sådant statligt stöd⁽⁵⁾, men konstaterar samtidigt att ett betydande antal kreditinstitut och värdepappersföretag som nu erhåller statligt stöd skulle anses ha hamnat eller sannolikt komma att hamna på obestånd om ovannämnda kriterium tillämpades. ECB anser att omständigheterna då ett institut har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd endast bör fastställas på grundval av en bedömning av ett instituts tillsynssituation. Att det föreligger ett särskilt behov av statligt stöd bör därför inte i sig utgöra ett lämpligt objektiva kriterium⁽⁶⁾. I stället bör de underliggande omständigheterna för att statligt stöd har beviljats ingå i bedömningen av institutets tillsynssituation.

3. Att involvera centralbankerna i återhämtning och rekonstruktion

3.1 Centralbankerna har ett ansvar för stabiliteten när det gäller makrotillsyn och det finansiella området samt expertkunskaper om finansmarknaderna. I detta avseende bör de involveras i rekonstruktionsprocessen och på så sätt bidra till att rekonstruktionsmålen uppnås och samtidigt minimera riskerna

⁽¹⁾ Se artikel 2.1 i direktivförslaget.

⁽²⁾ Se Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtning och rekonstruktion av banker, maj 2011, s. 4 och 5. Alla ECB-dokument som det hänvisas till finns på ECB:s webbplats på <http://www.ecb.europa.eu>. Se även ECB:s ändringsförslag 3.

⁽³⁾ Se artikel 27.1 a i direktivförslaget.

⁽⁴⁾ Se artikel 27.2 d i och 27.2 d ii i direktivförslaget.

⁽⁵⁾ Se artikel 27.2 d andra stycket i direktivförslaget.

⁽⁶⁾ Se artikel 27.2 d i direktivförslaget läst tillsammans med artikel 2.26. Se även ändringsförslag 2 och 8.

för oavsiktliga negativa effekter på utförandet av centralbankens uppgifter samt betalnings- och avvecklingssystemen. I detta sammanhang kan centralbankerna spela en roll när det gäller att bedöma återhämtnings- och rekonstruktionsplanerna sett till den finansiella stabiliteten, t.ex. sannolikheten för utlösande faktorer som skulle kunna leda till en okontrollerad skuldavveckling. Centralbankerna kan också vara delaktiga i bedömningen av rekonstruktionsmyndighetens potentiella åtgärder, med tanke på att ett av huvudmålen är att undvika systemstörningar⁽¹⁾. Om centralbanken inte själv är rekonstruktionsmyndighet, anser därför ECB att medlemsstaterna måste se till så att den behöriga myndigheten och rekonstruktionsmyndigheten har ett lämpligt informationsutbyte med centralbanken⁽²⁾.

- 3.2 I direktivförslaget fastställs att återhämtningsplaner som upprättas och underhålls av ett institut i syfte att återställa dess finansiella ställning efter en betydande försämring inte får förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd. De ska emellertid i tillämpliga fall inbegripa en analys av hur och när ett institut kan ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter i ansträngda lägen samt med tillgängliga säkerheter⁽³⁾. ECB vill understryka att denna bestämmelse inte på något sätt ska inverka på centralbankernas behörighet att fatta oberoende beslut och deras fulla bestämmanderätt i fråga om tillhandahållande av centralbankslikviditet till solventa kreditinstitut, såväl när det gäller normala penningpolitiska transaktioner som likviditetsstöd i nödlägen, inom de gränser som sätts genom förbudet mot monetär finansiering i fördraget⁽⁴⁾.
- 3.3 I direktivförslaget fastställs att varje medlemsstat ska inbegripa befogenheten att upprätta och driva ett broinstitut och en tillgångsförvaltningsenhet i sin "verktygslåda" för rekonstruktion. Enligt direktivförslaget ska ett broinstitut helt eller delvis ägas av en eller flera offentliga myndigheter och en tillgångsförvaltningsenhet ägas helt av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan omfatta rekonstruktionsmyndigheten i sig⁽⁵⁾. I de fall då en centralbank är rekonstruktionsmyndighet⁽⁶⁾ bör det tydligt framgå att centralbanken under inga omständigheter kommer att ta på sig eller finansiera några åtaganden för dessa enheters räkning, så att man undviker alla oklarheter på den punkten. Centralbankens roll som ägare till en sådan enhet ska under alla omständigheter vara i linje med förbudet mot monetär finansiering enligt artikel 123 i fördraget, som kompletteras genom rådets förordning (EG) nr 3603/93⁽⁷⁾. Detta förbud inbegriper bl.a. all centralbanksfinansiering av den offentliga sektorns åtaganden gentemot tredje part. Denna roll ska dessutom utföras utan att det påverkar centralbankens oberoende, särskilt dess finansiella och institutionella oberoende.
- 3.4 ECB konstaterar att direktivförslaget endast innehåller de minimikriterier som broinstitut och tillgångsförvaltningsenheter måste uppfylla för att kunna upprättas av de offentliga myndigheterna. ECB skulle vilja understryka att transparent finansiering är en av de faktorer som har störst inverkan på legitimiteten och ansvarigheten när det gäller användningen av offentliga medel, något som Eurosystemet vill värna om. I detta hänseende välkomnar ECB att rekonstruktionskostnaderna enligt direktivförslaget generellt sett ska bäras av aktieägare och borgenärer samt, om dessa medel inte är tillräckliga, genom finansieringsarrangemang⁽⁸⁾. ECB understryker emellertid att dessa finansieringsarrangemang inte får finansieras av centralbankerna i enlighet med förbudet mot monetär finansiering. Detta påverkar framför allt uppräknningen över alternativ finansiering⁽⁹⁾ i direktivförslaget⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Se även Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtning och rekonstruktion av banker, maj 2011, s. 6, punkt 9.

⁽²⁾ I detta avseende är artikel 74.3 b i direktivförslaget ett steg i rätt riktning, men inte tillräckligt för att säkerställa en tillräcklig omfattning av informationsdelning och samarbete. Se även ändringsförslag 4 och 23.

⁽³⁾ Se artikel 5.3 i direktivförslaget; se även artikel 9.2 i direktivförslaget när det gäller rekonstruktionsplaner.

⁽⁴⁾ Se ECB:s konvergensrapport, 2012, s. 29. Se även ändringsförslag 1.

⁽⁵⁾ Se artiklarna 34.2 och 36.2 i direktivförslaget.

⁽⁶⁾ Se ECB:s yttrande CON/2011/39.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 3603/93 av den 13 december 1993 om fastställande av definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i artiklarna 104 och 104b.1 i fördraget (EGT L 332, 31.12.1993, s. 1).

⁽⁸⁾ Se artikel 92.2 i direktivförslaget.

⁽⁹⁾ Se artikel 96 i direktivförslaget.

⁽¹⁰⁾ Se ECB:s yttrande CON/2011/103, punkt 4, och ECB:s yttrande CON/2010/83, punkt 6.3.

4. Att involvera nationella utsedda myndigheter i bedömningen av återhämtningsplaner

I direktivförslaget fastställs att de behöriga myndigheterna ska granska återhämtningsplanerna för att säkerställa bl.a. att de kan genomföras i situationer av finansiell stress och utan att skapa väsentliga negativa effekter på det finansiella systemet, även i de fall andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma tidsperiod⁽¹⁾. ECB anser att de behöriga myndigheterna ska utföra bedömningarna i samråd med de behöriga nationella utsedda myndigheterna om dessa är separata enheter⁽²⁾. På så sätt kan det säkerställas att alla relevanta farhågor gällande systemet vägs in i dessa granskningar, däribland den sammantagna effekten av att återhämtningsplaner genomförs samtidigt, vilket kan leda till ett procykliskt beteende eller flockbeteende.

5. Finansiellt stöd inom koncerner

I direktivförslaget fastställs att medlemsstaterna ska säkerställa att koncernenheter får ingå avtal om finansiellt stöd inom koncerner⁽³⁾. ECB ser fördelarna med detta krav, framför allt att sådana avtal som har godkänts av de behöriga myndigheterna kan underställas bolagsstämman för varje koncernenhet som föreslås bli avtalspart. ECB konstaterar emellertid att tillämpningen av dessa frivilliga avtal i de nationella rättssystemen väcker komplicerade rättsliga frågor. Hur de accepteras är också avhängigt av hur väl avtalsbestämmelserna samverkar med nationell skatte-, insolvens- och bolagsrätt, t.ex. när det gäller principen om att koncerntransaktioner ska vara "på armlängds avstånd"⁽⁴⁾. ECB anser därför att det kan behövas fortsatta överläggningar om huruvida det är befogat med ytterligare bestämmelser för att säkerställa rättssäkerheten och verkställbarheten för transaktioner inom koncerner som godkänns och genomförs enligt dessa frivilliga avtal.

6. Skuldnedskrivningsverktyget och nedskrivningsbefogenheterna

6.1 ECB välkomnar den skuldnedskrivning ("bail-in") som har utarbetats i form av en skuldnedskrivnings- eller konverteringsmekanism i syfte att absorbera förluster för institut som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd. Skuldnedskrivningsmekanismen bör utformas så att den är i linje med de internationellt överenskomna grunddragen för effektiv rekonstruktion⁽⁵⁾, framför allt så att rekonstruktionsmyndigheten inom ramen för ett rekonstruktionssystem får befogenhet att skriva ned en rad olika skulder i enlighet med den prioriteringsordning för borgenärerna som skulle tillämpas vid en likvidation. ECB stöder att medlemsstaterna skulle införa ett sådant skuldnedskrivningsverktyg senast den 1 januari 2018⁽⁶⁾. Detta skulle också göra det möjligt att arbeta vidare med skuldnedskrivningen, framför allt när det gäller möjligheten att införa ett minimikrav om att särskilda skuldnedskrivningsinstrument ska ligga på en viss nivå, samtidigt som den totala omfattningen av skuldnedskrivning upprätthålls. ECB har också för avsikt att bidra till den fortsatta analysen av de praktiska konsekvenserna av att skuldnedskrivning används som rekonstruktionsverktyg, även när det gäller möjligheterna till ett snabbt genomförande, förmågan att följa "senioritetsordningen" vid förlusttäckning, upplägget för konvertering eller nedskrivning⁽⁷⁾ samt de potentiella effekterna på derivatmarknaderna. I detta sammanhang bör utformningen av skuldnedskrivnings- och broinstitutsvärktygen analyseras samtidigt, eftersom det sistnämnda verktyget till stor del kan efterlikna det förstnämnda verktygets resultat.

6.2 ECB anser att rekonstruktionsåtgärder bör antas när detta är befogat och kombinerat med lämpliga villkor för att begränsa riskerna för överdrivet risktagande⁽⁸⁾. Som tidigare nämnts bör institut som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd generellt sett likvideras enligt normala

⁽¹⁾ Se artikel 6.2 b i direktivförslaget.

⁽²⁾ Se ändringsförslag 5.

⁽³⁾ Se artiklarna 16–22 i direktivförslaget.

⁽⁴⁾ Kravet att transaktioner inom koncerner ska vara på armlängds avstånd är en grundläggande princip inom bolagsrätten i nästan samtliga medlemsstater, med undantag för Spanien. Se rapporten från DBB law till GD Markt om de rättsliga hindren för överföringar inom en koncern (2008), där denna risk togs upp.

⁽⁵⁾ Se *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, oktober 2011, finns på webbplatsen för rådet för finansiell stabilitet, <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ Se artikel 115.1 tredje stycket i direktivförslaget.

⁽⁷⁾ Se Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtnings och rekonstruktion av banker, s. 4.

⁽⁸⁾ Se även Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtnings och rekonstruktion av banker, maj 2011, s. 5.

insolvensförfaranden samt avvecklas med hjälp av rekonstruktionsverktyg när detta anses nödvändigt. Mot denna bakgrund bör skuldnedskrivningsbefogenheterna, såsom ett skuldnedskrivningsverktyg, i första hand användas för att rekonstruera institut som har nått en punkt där de saknar överlevnadsförmåga. ECB anser att möjligheten till skuldnedskrivning för att ett institut som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd ska kunna drivas vidare (going concern) ⁽¹⁾ endast bör övervägas i berättigade undantagsfall.

ECB stöder att skuldnedskrivningsverktyget alltid åtföljs av ett utbyte av ledningen och en påföljande omstrukturering av institutet och dess verksamhet på ett sätt som åtgärdar orsakerna till dess obestånd ⁽²⁾.

6.3 I direktivförslaget fastställs att Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska rapportera till kommissionen om genomförandet av kravet att instituten ska upprätthålla ett totalt belopp för kapitalbas och kvalificerande skulder, uttryckt i en procentandel av de totala skulderna i institutet ⁽³⁾. ECB uppmanar till fortsatta ansträngningar för att bedöma om ett skuldnedskrivningsverktyg med minimikrav bör uttryckas i en procentandel av de totala skulderna eller i en procentandel av de riskvägda tillgångarna. Det sistnämnda alternativet har fördelen att risken som är kopplad till institutets tillgångar beaktas. ECB rekommenderar att EBA utför denna bedömning. Vidare rekommenderar ECB att EBA lämnar en bedömning till kommissionen om hur detta krav påverkar instituten och om det skulle vara fördelaktigt att införa ett krav som förbjuder eller begränsar banksektorns innehav av instrument som är godkända för skuldnedskrivning.

6.4 I direktivförslag fastställs att rekonstruktionsmyndigheterna ska utöva nedskrivningsbefogenheten innan några rekonstruktionsåtgärder vidtas ⁽⁴⁾. Av detta följer att nedskrivning av kapitalinstrument är en rekonstruktionsbefogenhet ⁽⁵⁾, som tycks tillämpas innan ett institut ska rekonstrueras. ECB stöder att myndigheterna har befogenhet att skriva ned kapitalinstrument innan rekonstruktionsåtgärder vidtas. När det gäller rekapitalisering av institut rekommenderar ECB att detta uttryckligen klarläggs i direktivförslaget för att undvika oklarheter. Det vore också önskvärt om kommissionen kunde utföra en fallstudie och en simulering av tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för att klargöra inbördes påverkan mellan de olika leden i skuldnedskrivningsprocessen.

7. Rekonstruktionsfinansiering samt finansieringsarrangemangens avsedda omfattning

7.1 Med en lämplig rekonstruktionsram bör det säkerställas att rekonstruktionskostnaden i första hand bärs av de aktieägare och borgenärer som ett institut under rekonstruktion har samt av den privata sektorn i stort. ECB välkomnar därför att rekonstruktionsverktygen och befogenheterna i direktivförslaget gör det möjligt för myndigheterna att låta aktieägare och borgenärer stå för rekonstruktionsfinansieringen. I direktivförslaget införs också två ytterligare finansieringskällor för rekonstruktion: nationella finansieringsarrangemang och bidrag till insättningsgarantisystemet ⁽⁶⁾.

7.2 ECB ser visserligen fördelen med ytterligare finansieringskällor för rekonstruktion, men anser att det ambitiösa förslaget att upprätta ett europeiskt system för finansieringsarrangemang inte kommer att lösa viktiga frågor som rör gränsöverskridande rekonstruktion, såsom samordning och fördelning av bördorna. Att det förekommer 27 olika nationella ordningar som står under respektive nationella myndigheters kontroll kompliceras ytterligare av att det föreslagna lånesystemet är oklart på viktiga punkter, t.ex. när det gäller rättigheter och skyldigheter för långivare och låntagare.

⁽¹⁾ "Going concern" används för att beskriva situationen när ett institut drivs vidare under rekonstruktionen utan att någon likvidation är aktuell inom en förutsebar framtid. Detta ska skiljas från en "gone concern" där de kritiska bankfunktionerna bevaras men inom en annan juridisk enhet än den enhet som har genomgått rekonstruktion och håller på att avvecklas.

⁽²⁾ Se skäl 46 i direktivförslaget.

⁽³⁾ Se artikel 39.6 i direktivförslaget.

⁽⁴⁾ Se artikel 51.1 i direktivförslaget.

⁽⁵⁾ Se artikel 56.1 f i direktivförslaget.

⁽⁶⁾ Artikel 96. I det fall då finansieringsarrangemang även inbegriper lån från centralbanken, skulle detta kunna utgöra monetär finansiering. Se i detta avseende punkt 3.4 och ändringsförslag 29.

8. Att använda insättningsgarantisystem vid rekonstruktionsfinansiering

- 8.1 I direktivförslaget fastställs att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt, upp till beloppet för de förluster som det hade varit tvunget att stå för under normala insolvensförfaranden⁽¹⁾. Hur skyddade insättningar behandlas vid överföringen till brobanken kan få stor betydelse när det gäller hur insättningsgarantisystemet involveras. I vilken grad som ett insättningsgarantisystem bidrar till rekonstruktionsåtgärderna kommer att påverka den finansieringsnivå som krävs från de andra båda tillgängliga källorna – finansieringsarrangemangen och borgenärerna utan säkerhet – under i övrigt oförändrade förhållanden. Denna osäkerhet bland borgenärerna kan öka risken för att borgenärer, kunder och andra motparter gör uttag i föregripande syfte, och om de verkligen gör det skulle detta kunna undergräva systemets huvudsyfte.
- 8.2 Enligt direktivförslaget ska medlemsstaterna få föreskriva att de finansiella tillgångarna för ett insättningsgarantisystem som fastställts på deras territorium får användas för att finansiera rekonstruktion⁽²⁾. ECB stöder visserligen denna bestämmelse, som möjliggör synergieffekter mellan insättningsgarantisystem och rekonstruktionsfinansiering, men anser att det är av största vikt att det inte på något sätt äventyrar insättningsgarantisystemets huvudfunktion, nämligen att skydda garanterade insättningar. ECB välkomnar att det i direktivförslaget ges prioritet till ersättningen av insättare som omfattas av insättningsgarantisystemet i de fall då ett insättningsgarantisystem ombeds använda sina tillgängliga finansiella medel till att finansiera rekonstruktion parallellt med sin vanliga funktion att ersätta försäkrade insättare, och de tillgängliga finansiella medlen är otillräckliga för att tillgodose alla dessa önskemål⁽³⁾.

Mot denna bakgrund förespråkar ECB att rättssäkerheten ska säkerställas genom att det klart fastställs vilken roll insättningsgarantisystemen ska ha när det gäller rekonstruktionsfinansiering, oavsett vilket rekonstruktionsverktyg som väljs och hur åtgärderna tillämpas.

I direktivförslaget fastställs att medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet, enligt normala insolvensförfaranden under nationell lagstiftning, likställs med icke-prioriterade fordringar utan säkerhet⁽⁴⁾. Denna strategi förefaller vara oförenlig med att låta medlemsstaterna fastställa förmånsrätt för fordringar när det gäller insättningar som skyddas genom insättningsgarantisystemet. För närvarande har sex medlemsstater – Bulgarien⁽⁵⁾, Grekland⁽⁶⁾, Lettland⁽⁷⁾, Ungern⁽⁸⁾, Portugal⁽⁹⁾ och Rumänien⁽¹⁰⁾ – beviljat förmånsrätt till fordringar som insättningsgarantisystemet har förvärvat genom subrogation efter att ha betalat ut belopp motsvarande de skyddade insättningarna, för att på så sätt ytterligare bidra till att säkerställa att insättningsgarantisystemet alltid har tillgång till tillräcklig finansiering.

Åsikterna varierar kraftigt när det gäller effekterna av att förmånsrätt beviljas, eftersom man anser att förmånsrätten för insättare kan påverka finansieringskostnaderna för bankerna och att andra borgenärer kommer att anstränga sig mer för att säkra sina fordringar. Å andra sidan skulle detta dämpas något av att prioriterade fordringar endast omfattar garanterade insättningar. En rättsordning där det

⁽¹⁾ Se artikel 99.1 i direktivförslaget.

⁽²⁾ Se artikel 99.5 i direktivförslaget.

⁽³⁾ Artikel 99.8 i direktivförslaget.

⁽⁴⁾ Artikel 99.2 i direktivförslaget.

⁽⁵⁾ Status som prioriterad borgenär fastställs för insättningsgarantisystem genom artikel 94.1 i lagen om bankers insolvens (Darjaven vestnik nr 92, 27.9.2002).

⁽⁶⁾ Insättares status som prioriterad borgenär fastställs genom artikel 4.16 i lag 3746/2009 om införlivande av direktiv 2005/14/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon samt direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och andra bestämmelser (FEK A 27, 16.2.2009). Insättningsgarantisystemens status fastställs i artikel 13 a.4.

⁽⁷⁾ Lag av den 5 oktober 1995 om kreditinstitut (LV 163(446), 24.10.1995). Genom artikel 192.1 infördes förmånsrätt för insättare med säkerhet den 21 maj 1998.

⁽⁸⁾ 1996 års lag CXII om kreditinstitut och finansiella företag (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), och särskilt kapitel XV i lagen om närmare detaljer i insättningsgarantisystemet. Förmånsrätt gäller för samtliga insättningsfordringar, inte enbart dem med säkerhet, vilket fastställs genom artikel 183.1 i lagen.

⁽⁹⁾ Se artikel 166-A i den konsoliderade versionen av lagdekret nr 298/92 av den 31 december 1992 om den rättsliga ramen för kreditinstitut och finansiella företag (D.R. nr 30, I, 10.2.2012).

⁽¹⁰⁾ I regeringsförordning nr 10/2004 om rekonstruktions- och konkursförfaranden för kreditinstitut, i dess senare ändrade och kompletterade lydelse, framför allt genom artikel 38, fastställs att en förmånsrätt ska gälla, efter det att kostnaderna för konkursförfarandet har betalats, för fordringar som uppstår till följd av garanterade insättningar, inklusive insättningsgarantisystemets fordringar till följd av ersättningar som betalats ut till insättare med säkerhet (*Monitorul Oficial al României*, del 1, nr 84, 30.1.2004).

fastställs att förmånsrätt ska gälla för insättare med säkerhet bör vidare underlätta användningen av de rekonstruktionsåtgärder som föreskrivs i direktivförslaget (t.ex. försäljningsverktyget eller broinstituttsverktyget). Sett till den finansiella stabiliteten är prioriterade fordringar i fråga om skyddade insättningar också något som stöds, eftersom detta minskar risken för uttagsanstormningar, potentiella förluster för försäkrade insättare under en likvidationsfas samt massuttag från insättningsgarantisystemet ⁽¹⁾.

9. Offentliggörande av saluföringsmaterial

I direktivförslaget fastställs att varje offentliggörande av saluföringen av ett institut under rekonstruktion som säljer av hela eller delar av sin verksamhet inom ramen för försäljningsverktyget får skjutas upp ⁽²⁾. ECB anser att offentliggörandet av priskänslig information om börsnoterade finansiella instrument även kan behöva skjutas upp vid tillämpningen av andra rekonstruktionsverktyg. De relevanta bestämmelserna i direktivförslaget ⁽³⁾ bör utökas till en allmän regel vid tillämpning av varje rekonstruktionsverktyg där institutets intressen kan berättiga till att offentliggörandet av priskänslig information skjuts upp.

10. Den fortsatta harmoniseringen av återhämtnings- och rekonstruktionsbestämmelser

- 10.1 ECB stöder att det utvecklas en återhämtnings- och rekonstruktionsram även för andra systemviktiga finansinstitut än banker, t.ex. försäkringsföretag och marknadsinfrastrukturer ⁽⁴⁾. Detta bör samordnas med internationella initiativ.
- 10.2 Ansträngningarna för att harmonisera de grundläggande reglerna för insolvenslagstiftningen i de olika medlemsstaterna bör fortsätta. De nuvarande olikheterna i insolvenslagstiftningen, t.ex. när det gäller hur borgenärernas fordringar prioriteras, har stor betydelse för hur rekonstruktionsverktygen används, och i synnerhet för hur de tillgångar och skulder som innehas av rekonstruktionsenheter realiserats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 29 november 2012.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se ECB:s yttrande CON/2011/83.

⁽²⁾ Se artikel 33.2 i direktivförslaget.

⁽³⁾ Se artikel 12.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Se i detta avseende kommissionens samråd om en eventuell ram för återhämtning och rekonstruktion av andra finansinstitut än banker av den 5 oktober 2012, finns på kommissionens webbplats på http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

BILAGA

Ändringsförslag

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag (1)
Ändring 1	
Skäl 21	
<p>”Återhämtnings- och rekonstruktionsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för risker för förluster. Tillgång till centralbankens likviditetsfaciliteter, inklusive akut sådana, bör inte betraktas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd i följande fall: om institutet är solvent när de likvida medlen tillhandahålls och de inte ingår i ett större stödpaket, om faciliteten helt omfattas av säkerheter med värdeminskningssavdrag ('haircuts') med avseende på facilitetens kvalitet och marknadsvärde, om centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren, om åtgärden vidtas på centralbankens eget initiativ och i synnerhet inte stöds av någon statlig motgaranti.”</p>	<p>”Återhämtnings- och rekonstruktionsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för risker för förluster. eller förutsätta tillgång till centralbankens likviditetsfaciliteter, inklusive akut sådana, centralbankslikviditet, bör inte betraktas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd i följande fall: om institutet är solvent när de likvida medlen tillhandahålls och de inte ingår i ett större stödpaket, om faciliteten helt omfattas av säkerheter med värdeminskningssavdrag ('haircuts') med avseende på facilitetens kvalitet och marknadsvärde, om centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren, om åtgärden vidtas på centralbankens eget initiativ och i synnerhet inte stöds av någon statlig motgaranti.”</p>

Förklaring

Centralbankerna tillhandahåller likviditet till godkända motparter som deltar i TARGET2 eller penningpolitiska transaktioner (2) i syfte att upprätthålla välfungerande betalningssystem och penningpolitik. Centralbankerna får dessutom i undantagsfall som avgörs från fall till fall tillhandahålla likviditetsstöd till kreditinstitut som för tillfället saknar likviditet men är solventa (3). Den föreslagna ändringen ska säkerställa att återhämtnings- och rekonstruktionsplaner inte förutsätter tillgång till likviditetsstöd från centralbanken. Centralbankerna fattar oberoende beslut och har egen bestämmanderätt i fråga om tillhandahållande av centralbankslikviditet till solventa kreditinstitut inom de gränser som sätts genom förbudet mot monetär finansiering i fördraget (4).

Ändring 2

Skäl 24

<p>”Rekonstruktionsramen bör sörja för att finansinstitut träder i rekonstruktion i tid, innan det är insolvent och innan hela kapitalbasen förbrukats. Rekonstruktion bör inledas, när ett företag inte längre är, eller sannolikt inte längre kommer att vara, bärkraftigt och andra åtgärder för att förhindra obestånd har visat sig vara otillräckliga. Det faktum att ett institut inte uppfyller villkoren för auktorisation bör i sig inte motivera att det träder i rekonstruktion, särskilt om institutet fortfarande är, eller sannolikt är, bärkraftigt. Ett institut bör anses vara på obestånd, eller sannolikt komma att komma på obestånd, när det bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot kapitalkraven för fortsatt auktorisation, eftersom det har uppstått eller sannolikt kommer att uppstå förluster som kommer att förbruka hela eller nästan hela dess kapitalbas, när institutets tillgångar understiger eller kommer att understiga dess skulder, när institutet är eller kommer att vara oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning, eller när institutet kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Behovet av ett brådskande likviditetsstöd från en centralbank bör inte i sig vara ett villkor som nöjaktigt visar att ett institut på kort sikt är eller kommer att bli oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning. För att</p>	<p>”Rekonstruktionsramen bör sörja för att finansinstitut träder i rekonstruktion i tid, innan det är insolvent och innan hela kapitalbasen förbrukats. Rekonstruktion bör inledas, när ett företag inte längre är, eller sannolikt inte längre kommer att vara, bärkraftigt och andra åtgärder för att förhindra obestånd har visat sig vara otillräckliga. Det faktum att ett institut inte uppfyller villkoren för auktorisation bör i sig inte motivera att det träder i rekonstruktion, särskilt om institutet fortfarande är, eller sannolikt är, bärkraftigt. Ett institut bör anses vara på obestånd, eller sannolikt komma att komma på obestånd, när det bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot kapitalkraven för fortsatt auktorisation, eftersom det har uppstått eller sannolikt kommer att uppstå förluster som kommer att förbruka hela eller nästan hela dess kapitalbas, när institutets tillgångar understiger eller kommer att understiga dess skulder, när institutet är eller kommer att vara oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning., eller när institutet kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Behovet av ett brådskande likviditetsstöd från en centralbank bör inte i sig vara ett villkor som nöjaktigt visar att ett institut på kort sikt är eller kommer att bli oförmöget att betala sina skulder när de förfaller till betalning. För att</p>
--	--

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
<p>bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankers likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nyligen emitterade skulder inte utlösa rekonstruktion, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda. Särskilt bör de statliga garantiåtgärderna godkännas enligt regelverket om statligt stöd och bör inte vara en del av ett större stödpaket, och användningen av garantiåtgärderna bör vara strikt tidsbegränsad. I båda fallen måste banken vara solvent.”</p>	<p>bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankers likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nyligen emitterade skulder inte utlösa rekonstruktion, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda. Särskilt bör de statliga garantiåtgärderna godkännas enligt regelverket om statligt stöd och bör inte vara en del av ett större stödpaket, och användningen av garantiåtgärderna bör vara strikt tidsbegränsad. I båda fallen måste banken vara solvent.”</p>

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska klargöra att de omständigheter då ett institut har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd bör fastställas utifrån de behöriga myndigheternas bedömning av institutets tillsynssituation. När behovet av statligt stöd ska bedömas ska konkurrensmyndigheterna involveras. Se även förklaringen av ändring 10.

Ändring 3

Artikel 2

<p>”I detta direktiv gäller följande definitioner:</p> <p>(1) <i>rekonstruktion</i>: omstrukturering av ett institut i syfte att säkerställa kontinuiteten för dess väsentliga funktioner, bevara finansiell stabilitet och återställa hela eller delar av det institutets bärkraft,</p> <p>[...]”</p>	<p>”I detta direktiv gäller följande definitioner:</p> <p>(1) <i>rekonstruktion</i>: omstrukturering av ett institut i syfte att säkerställa kontinuiteten för dess väsentliga funktioner, bevara finansiell stabilitet och återställa institutets bärkraft delvis eller, undantagsvis och i berättigade fall, helt och hållet,</p> <p>[...]</p> <p>(84) nationell utsedd myndighet: en utsedd myndighet i den mening som avses i tillämpliga akter i unionslagstiftningen.”</p>
--	--

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska understryka att institut som är på obestånd eller saknar överlevnadsförmåga i princip bör likvideras enligt normala insolvensförfaranden. Om det anses nödvändigt bör de rekonstrueras med hjälp av rekonstruktionsverktyg och endast som en sista utväg omstruktureras som verksamhet i fortsatt drift (”going concern”). ECB understryker hur viktigt det är att kräva att rekonstruktion av verksamhet i fortsatt drift alltid ska åtföljas av åtgärder som minskar överdrivet risktagande. Aktieägare och borgenärer utan säkerhet bör t.ex. ta på sig förluster och ledningen bör bytas ut för att detta ska vara förenligt med det huvudsakliga politiska syftet ⁽⁵⁾. I de fall då dessa medel inte är tillräckliga bör finansieringsarrangemang användas. ECB understryker att transparent finansiering är en av de faktorer som har störst inverkan på legitimiteten och ansvarigheten när det gäller användningen av offentliga medel, något som Eurosystemet vill värna om. ECB understryker att centralbankerna inte får finansiera sådana arrangemang, i enlighet med förbudet mot monetär finansiering ⁽⁶⁾.

Begreppet ”nationell utsedd myndighet” används i ändringsförslag 5, så det behöver definieras.

Ändring 4

Artikel 3.5a (ny)

<p>Ingen text</p>	<p>”Om den rekonstruktionsmyndighet som utses i enlighet med punkt 1 inte är centralbanken, ska rekonstruktionsmyndigheten utan dröjsmål underrätta centralbanken om alla beslut som myndigheten fattar i enlighet med detta direktiv.”</p>
-------------------	---

Förklaring

I direktivförslaget fastställs att rekonstruktionsmyndigheter kan vara de behöriga myndigheterna för tillämpningen av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, centralbanker, behöriga ministerier eller andra offentliga förvaltningsmyndigheter ⁽⁷⁾. Centralbankerna har ett klart fastställt mandat när det gäller finansiell stabilitet ⁽⁸⁾, vilket gör det berättigat att relevant information ska meddelas respektive centralbank om rekonstruktionsmyndigheten är en annan offentlig förvaltningsmyndighet.

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
-----------------------	--------------------------------------

Ändring 5

Artikel 6.2

"De behöriga myndigheterna ska granska planerna och bedöma hur väl varje plan uppfyller de krav som anges i artikel 5 samt följande kriterier:"

"De behöriga myndigheterna ska, **i samråd med de nationella utsedda myndigheterna**, granska planerna och bedöma hur väl varje plan uppfyller de krav som anges i artikel 5 samt följande kriterier:"

Förklaring

I direktivförslaget fastställs att de behöriga myndigheterna ska granska återhämtningsplanerna för att säkerställa att de kan genomföras i situationer av finansiell stress och utan att skapa väsentliga negativa effekter på det finansiella systemet, även i de fall andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma tidsperiod. För att säkerställa att sådana farhågor gällande systemet beaktas fullt ut bör de behöriga nationella utsedda myndigheterna involveras om dessa är enheter som är skilda från de behöriga myndigheterna. Se även ändringsförslag 3 för en definition av detta begrepp.

Ändring 6

Artikel 9.2

"Rekonstruktionsplanen ska beakta en rad scenarier inberäknat att obeståndshändelsen kan vara en överreaktion eller kan inträffa i en tid av mer omfattande finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Rekonstruktionsplanen får inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91."

"Rekonstruktionsplanen ska beakta en rad scenarier inberäknat att obeståndshändelsen kan vara en överreaktion eller kan inträffa i en tid av mer omfattande finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Rekonstruktionsplanen får inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd **eller något likviditetsstöd från centralbanken i nödlägen** förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91."

Förklaring

Genom den föreslagna ändringen understryks det att centralbankerna fattar oberoende beslut och har egen bestämmanderätt i fråga om tillhandahållande av centralbankslikviditet, inklusive likviditetsstöd i nödlägen, till solventa kreditinstitut, inom de gränser som sätts genom förbudet mot monetär finansiering ⁽⁹⁾. Se även förklaringen av ändring 7.

Ändring 7

Artikel 13.1

"Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna, i samråd med behöriga myndigheter, bedömer i vilken utsträckning en rekonstruktion av institut och koncerner är möjlig utan att förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91. En rekonstruktion av ett institut eller en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att rekonstruktionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet eller koncernen enligt normala insolvensförfaranden eller rekonstruera institutet eller koncernen med tillämpning av de olika rekonstruktionsverktygen eller rekonstruktionsbefogenheterna utan att det får väsentliga negativa konsekvenser för de finansiella systemen, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemiska händelser, i den medlemsstat i vilken institutet är beläget, med beaktande av ekonomin eller den finansiella stabiliteten i medlemsstaten i fråga eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att institutets eller

"Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna, i samråd med behöriga myndigheter, bedömer i vilken utsträckning en rekonstruktion av institut och koncerner är möjlig utan att förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd **eller något likviditetsstöd från centralbanken i nödlägen** förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 91. En rekonstruktion av ett institut eller en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att rekonstruktionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet eller koncernen enligt normala insolvensförfaranden eller rekonstruera institutet eller koncernen med tillämpning av de olika rekonstruktionsverktygen eller rekonstruktionsbefogenheterna utan att det får väsentliga negativa konsekvenser för de finansiella systemen, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemiska händelser, i den medlemsstat i vilken institutet är beläget, med beaktande av ekonomin eller den finansiella stabiliteten i medlemsstaten i fråga eller i andra medlemsstater eller i

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
koncernens vitala verksamhet kan upprätthållas antingen genom att de utan svårigheter kan avskiljas i rätt tid eller på annat sätt.”	unionen och för att säkerställa att institutets eller koncernens vitala verksamhet kan upprätthållas antingen genom att de utan svårigheter kan avskiljas i rätt tid eller på annat sätt.”

Förklaring

Genom den föreslagna ändringen understryks det att centralbankerna fattar oberoende beslut och har egen bestämmanderätt i fråga om tillhandahållande av centralbankslikviditet, inklusive likviditetsstöd i nödlägen, till solventa kreditinstitut, inom de gränser som sätts genom förbudet mot monetär finansiering ⁽¹⁰⁾. Se även förklaringen av ändring 6.

Ändring 8

Artikel 26.2 e

”Skydda insättare som omfattas av direktiv 94/91/EG och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.”	”Skydda insättare som omfattas av enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 94/91/EG och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.”
--	---

Förklaring

ECB anser att kreditinstitutens insättningsbas är en finansieringskälla som bör breddas. Rekonstruktionsmålet i artikel 26.2 e bör därför utvidgas till att omfatta samtliga insättningar enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 94/19/EG, utan någon begränsning på 100 000 EUR.

Ändring 9

Artikel 27.1 a

”Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna ska vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett institut som avses i artikel 1 a endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:	”Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna ska vidta en rekonstruktionsåtgärd gentemot ett institut som avses i artikel 1 a endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:
a) Den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten fastställer att institutet är eller sannolikt kommer att komma på obestånd.	a) Den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten fastställer att institutet är eller sannolikt kommer att komma på obestånd.
b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att någon annan alternativ åtgärd från privata sektorn eller tillsyns-åtgärd till en rekonstruktionsåtgärd avseende institutet inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet kommer på obestånd.	b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att någon annan alternativ åtgärd från privata sektorn eller tillsyns-åtgärd till en rekonstruktionsåtgärd avseende institutet inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet kommer på obestånd.
c) En rekonstruktionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänhetens intresse i enlighet med punkt 3.”	c) En rekonstruktionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänhetens intresse i enlighet med punkt 3.”

Förklaring

Enligt direktivförslaget ska rekonstruktionsmyndigheterna vidta en rekonstruktionsåtgärd om den behöriga myndigheten eller rekonstruktionsmyndigheten fastställer att institutet har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd. Ett institut anses ha hamnat eller sannolikt komma att hamna på obestånd om det inte uppfyller vissa tillsynskriterier. ECB anser att detta är något som enbart ska avgöras av den behöriga myndigheten i egenskap av tillsynsmyndighet. De behöriga myndigheterna är bäst lämpade att avgöra om någon av de omständigheter som anges i artikel 27.2 i direktivförslaget uppstår, t.ex. om institutet inte uppfyller kapitalkraven för fortsatt auktorisation. Syftet med denna ändring är också att säkerställa överensstämmelse med artikel 74.1 i

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
-----------------------	--------------------------------------

direktivförslaget, där det fastställs att ett instituts ledning ska underrätta den behöriga myndigheten om den anser att institutet hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd.

Ändring 10

Artikel 27.2

<p>"Vid tillämpningen av punkt 1 a anses att ett institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd om en eller flera av följande omständigheter föreligger:</p> <p>[...]</p> <p>d) Institutet erfordrar extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom när det för att bevara den finansiella stabiliteten erfordrar något av följande:</p> <p>i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker enligt bankernas standardvillkor (faciliteten är fullständigt garanterad av säkerheter med värdeminskingsavdrag (haircuts) i förhållande till facilitetens kvalitet och marknadsvärde, och centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren), eller</p> <p>ii) en statlig garanti på nyemitterade skulder för att avhjälpa en allvarig störning i en medlemsstats ekonomi.</p> <p>I båda de fall som avses i leden i och ii ska garantiåtgärderna vara begränsade till solventa finansinstitut, de får inte vara en del av ett större stödpaket, de ska vara villkorade av ett godkännande enligt reglerna om statligt stöd och de får användas för en period av högst tre månader."</p>	<p>"Vid tillämpningen av punkt 1 a anses att ett institut är eller sannolikt kommer att komma på obestånd om en eller flera av följande omständigheter föreligger:</p> <p>[...]</p> <p>d) Institutet erfordrar extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom när det för att bevara den finansiella stabiliteten erfordrar något av följande:</p> <p>i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker enligt bankernas standardvillkor (faciliteten är fullständigt garanterad av säkerheter med värdeminskingsavdrag (haircuts) i förhållande till facilitetens kvalitet och marknadsvärde, och centralbanken tar ut en straffränta av stödmottagaren), eller</p> <p>ii) en statlig garanti på nyemitterade skulder för att avhjälpa en allvarig störning i en medlemsstats ekonomi.</p> <p>I båda de fall som avses i leden i och ii ska garantiåtgärderna vara begränsade till solventa finansinstitut, de får inte vara en del av ett större stödpaket, de ska vara villkorade av ett godkännande enligt reglerna om statligt stöd och de får användas för en period av högst tre månader."</p>
---	--

Förklaring

Enligt direktivförslaget ska rekonstruktionsverktygen användas före eventuella offentliga kapitaltillskott eller motsvarande extraordinärt offentligt finansiellt stöd till ett institut ⁽¹⁾. ECB stöder detta fullt ut, men anser att de involverade myndigheternas ansvar bör vara klart definierat för att en snabb och effektiv rekonstruktionsåtgärd ska kunna uppnås. Detta ändringsförslag ska klargöra att de omständigheter då ett institut har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd bör fastställas utifrån en bedömning som görs av de behöriga myndigheterna. ECB anser att det är oklart hur behovet av statligt stöd ska fastställas. Extraordinärt offentligt finansiellt stöd har dessutom definierats som statligt stöd som ges inte bara för att återställa utan även för att bevara ett instituts bärkraft, likviditet eller solvens ⁽²⁾. Extraordinärt offentligt finansiellt stöd som tillhandahålls för att upprätthålla ett finansiellt solitt institut bör inte i sig utgöra en omständighet för att institutet ska ha hamnat eller sannolikt komma att hamna på obestånd. Vidare anser ECB att de omständigheter då ett institut har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd enbart bör fastställas utifrån en bedömning av institutets tillsynssituation och inte omfatta någon bedömning av behovet av statligt stöd. I detta hänseende fastställer bestämmelsen om att institut ska "anses vara eller sannolikt komma att komma på obestånd" när "institutet erfordrar extraordinärt offentligt finansiellt stöd", dvs. statligt stöd, inte i sig något lämpligt objektiva kriterium.

Se även ändringsförslag 2.

Ändring 11

Artikel 29

<p>"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna vidtar alla</p>	<p>"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rekonstruktionsmyndigheterna när de använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna vidtar alla</p>
---	---

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
<p>nödvändiga åtgärder för att säkerställa att rekonstruktionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:</p>	<p>nödvändiga åtgärder för att säkerställa att rekonstruktionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:</p>
<p>a) Aktieägarna i institutet under rekonstruktion ska bära de första förlusterna.</p>	<p>a) Aktieägarna i institutet under rekonstruktion ska bära de första förlusterna.</p>
<p>b) Borgenärer i institutet under rekonstruktion ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringsars prioriteringsordning enligt detta direktiv.</p>	<p>b) Borgenärer i institutet under rekonstruktion ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringsars prioriteringsordning enligt detta direktiv.</p>
<p>c) Ledningen för institutet under rekonstruktion ska ersättas.</p>	<p>c) Ledningen för institutet under rekonstruktion ska ersättas.</p>
<p>d) Personer i ledningen för institutet under rekonstruktion ska bära de förluster som enligt civil- eller straffrätt står i proportion till deras enskilda ansvar för att institutet har kommit på obestånd.</p>	<p>d) Personer i ledningen för institutet under rekonstruktion ska bära de förluster som enligt civil- eller straffrätt står i proportion till deras enskilda ansvar för att institutet har kommit på obestånd.</p>
<p>e) Om inte annat anges i detta direktiv ska borgenärer i samma kategori behandlas likvärdigt.</p>	<p>e) Om inte annat anges i detta direktiv ska borgenärer i samma kategori behandlas likvärdigt.</p>
<p>f) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.</p>	<p>f) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.</p>
<p>2. Om institutet är en koncernenhet ska rekonstruktionsmyndigheterna använda rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna på ett sätt som minimerar påverkan på underställda institut och på koncernen som helhet och minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och, särskilt, i de länder där koncernen är verksam.</p>	<p>g) Fordringar från insättare med insättningar som garanteras i enlighet med direktiv 94/19/EG skyddas på lämpligt sätt mot insolvens hos kreditinstitutet.</p>
<p>3. När medlemsstaterna använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna ska de säkerställa att de, i tillämpliga fall, iakttar unionens regler om statligt stöd.”</p>	<p>2. För att punkt 1 g ska vara verkningfull ska medlemsstaterna se till att</p>
	<p>i) fordringar från insättare med insättningar som garanteras i enlighet med direktiv 94/19/EG beviljas förmånsrätt så att de har högre prioritet än fordringar från vanliga icke-prioriterade borgnärer utan säkerhet om kreditinstitutet blir insolvent,</p>
	<p>ii) insättningsgarantisystemet som träder in i fråga om rättigheterna för insättare med insättningar som garanteras i enlighet med direktiv 94/19/EG beviljas förmånsrätt motsvarande högre prioritet än insättare enligt punkt i, men endast när det gäller betalningar till insättare upp till beloppet för deras garanterade insättningar inom ramen för systemet.</p>
	<p>3. Om institutet är en koncernenhet ska rekonstruktionsmyndigheterna använda rekonstruktionsverktygen och utöva rekonstruktionsbefogenheterna på ett sätt som minimerar påverkan på underställda institut och på koncernen som helhet och minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och, särskilt, i de länder där koncernen är verksam.</p>

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
	<p>4. När medlemsstaterna använder rekonstruktionsverktygen och utövar rekonstruktionsbefogenheterna ska de säkerställa att de, i tillämpliga fall, iakttar unionens regler om statligt stöd.”</p>

Förklaring

För närvarande har sex medlemsstater – Bulgarien ⁽¹³⁾, Grekland ⁽¹⁴⁾, Lettland ⁽¹⁵⁾, Ungern ⁽¹⁶⁾, Portugal ⁽¹⁷⁾ och Rumänien ⁽¹⁸⁾ – beviljat förmånsrätt för fordringar som insättningsgarantisystemet har förvärvat genom subrogation efter att ha betalat ut belopp motsvarande de skyddade insättningarna, för att på så sätt ytterligare bidra till att säkerställa att insättningsgarantisystemet alltid har tillgång till tillräcklig finansiering.

Åsikterna varierar kraftigt när det gäller effekterna av att förmånsrätt beviljas, eftersom man anser att förmånsrätten för insättare kan påverka finansieringskostnaderna för bankerna och att andra borgenärer kommer att anstränga sig mer för att säkra sina fordringar. Å andra sidan skulle detta dämpas något av att prioriterade fordringar endast omfattar garanterade insättningar. En rättsordning där det fastställs att förmånsrätt ska gälla för insättare med säkerhet bör vidare underlätta användningen av de rekonstruktionsåtgärder som föreskrivs i direktivförslaget (t.ex. försäljningsverktyget eller broinstitutetsverktyget). Sett till den finansiella stabiliteten är prioriterade fordringar i fråga om skyddade insättningar också något som stöds, eftersom detta minskar risken för uttagsanstormningar, potentiella förluster för försäkrade insättare under en likvidationsfas samt massuttag från insättningsgarantisystemet ⁽¹⁹⁾.

Ändring 12

Artikel 30.2

<p>”Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den värdering som krävs enligt punkt 1 grundas på försiktiga och realistiska antaganden, inbegripet vad gäller andelen nödlidande lån och förlusternas storlek, och värderingens syfte ska vara att bedöma marknadsvärdet av tillgångarna och skulderna i det institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, så att eventuella förluster som kan härledas redovisas vid den tidpunkt då rekonstruktionsverktygen används. Om marknaden för en viss tillgång eller skuld inte fungerar korrekt, får värderingen dock återspegla det långsiktiga ekonomiska värdet av dessa tillgångar och skulder. Värderingen får inte förutsätta tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet, oberoende av om det faktiskt tillhandhålls eller inte.”</p>	<p>”Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den värdering som krävs enligt punkt 1 grundas på försiktiga och realistiska antaganden, inbegripet vad gäller andelen nödlidande lån och förlusternas storlek, och värderingens syfte ska vara att bedöma marknadsvärdet av tillgångarna och skulderna i det institut som är eller sannolikt kommer att komma på obestånd, så att eventuella förluster som kan härledas redovisas vid den tidpunkt då rekonstruktionsverktygen används. Om marknaden för en viss tillgång eller skuld inte fungerar korrekt, får värderingen dock återspegla det långsiktiga ekonomiska värdet av dessa tillgångar och skulder. Värderingen får inte förutsätta tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller likviditetsstöd från centralbanken i nödlägen till institutet, oberoende av om det faktiskt tillhandhålls eller inte.”</p>
--	---

Förklaring

Utöver vanliga penningpolitiska transaktioner och intradagskredittransaktioner får centralbankerna dessutom i undantagsfall som avgörs från fall till fall tillhandahålla likviditetsstöd till kreditinstitut som för tillfället saknar likviditet men är solventa ⁽²⁰⁾. Den föreslagna ändringen ska klargöra att tillgångarnas värde inte ska sättas för högt på grund av att det kan komma att tilldelas ett extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller ett exceptionellt likviditetsstöd från centralbanken i nödlägen. Se även ändring 21.

Ändring 13

Artikel 31.7

<p>”Medlemsstaterna ska inte vara förhindrade att ge rekonstruktionsmyndigheterna ytterligare befogenheter som kan utövas när ett institut uppfyller villkoren för rekonstruktion, under förutsättning att dessa ytterligare befogenheter inte utgör hinder för en effektiv koncernrekonstruktion och att de är förenliga med rekonstruktionsmålen och de allmänna principer för rekonstruktion som anges i artikel 26.”</p>	<p>”Medlemsstaterna ska inte vara förhindrade att ge rekonstruktionsmyndigheterna ytterligare befogenheter som kan utövas när ett institut uppfyller villkoren för rekonstruktion, under förutsättning att dessa ytterligare befogenheter inte utgör hinder för en effektiv koncernrekonstruktion och att de är förenliga med rekonstruktionsmålen och de allmänna principer för rekonstruktion som anges i artikel 26.</p>
--	---

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
	Att utnyttja statliga medel till obligatorisk rekapitalisering av ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion ska vara begränsat till exceptionella omständigheter och endast om det helt uppfyller rekonstruktionsmålen i artikel 26.2 b samt ovannämnda villkor.”

Förklaring

Medlemsstaterna har beslutsrätt att införa andra rekonstruktionsverktyg samt befogenheter att komplettera verktygslådan i direktivförslaget ⁽²¹⁾. Denna beslutsrätt gäller obegränsat för alla särskilda befogenheter och skulle därmed innebära att nationella myndigheter kan göra det obligatoriskt att rekapitalisera ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion, en ytterligare rekonstruktionsbefogenhet förutsatt att de följer rekonstruktionsmålen och de allmänna principerna ⁽²²⁾. Den föreslagna ändringen ska förhindra medlemsstaterna från att tillhandahålla offentliga medel för rekapitalisering av ett institut som uppfyller villkoren för rekonstruktion. Aktieägare och borgenärer bör rekapitalisera sådana institut enligt bestämmelserna om skuldnedskrivningsverktyget efter det att ett beslut har fattats om att institutet ska bli föremål för rekonstruktion samt enligt bestämmelserna om nedskrivning av kapitalinstrument innan en rekonstruktionsåtgärd vidtas. I direktivförslaget fastställs att avveckling alltid bör övervägas innan beslut fattas om att driva institutet vidare (going concern) ⁽²³⁾.

Ändring 14

Artikel 32.10 och 32.10a (ny)

<p>”10. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska köparen betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem.”</p>	<p>”10. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska köparen betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet</p> <p>10a. Medlemsstaterna ska se till att köparen enligt punkt 1 får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem i det institut som är under rekonstruktion, förutsatt att det uppfyller regleringskriterierna för att delta i sådana system.”</p>
---	--

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska se till att operatörer för betalnings-, clearing- och avvecklingssystem får behålla sin rätt att bedöma deltagarna i sina system utifrån sina regler för systemdeltagande. ECB inser vikten av att det är kontinuitet i den verksamhet som överförs till en köpare, men understryker samtidigt att detta intresse bör balanseras mot intresset att ha sunda betalnings-, clearing- och avvecklingssystem samt finansiell stabilitet. En operator för ett system enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG ⁽²⁴⁾ bör framför allt kunna vägra tillträde för en köpare som inte uppfyller kraven för institut enligt artikel 2 b. Se även ändring 15.

Ändring 15

Artikel 34.8 och 34.8a (ny)

<p>”8. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska ett broinstitut betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion</p>	<p>”8. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG, ska ett broinstitut betraktas som en fortsättning på institutet under rekonstruktion och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under rekonstruktion</p>
--	--

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem.”	avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, inbegripet 8a. Medlemsstaterna ska se till att broinstitutet får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap och tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem i det institut som är under rekonstruktion, förutsatt att det uppfyller regleringskriterierna för att delta i sådana system.”

Förklaring

Se förklaringen av ändringsförslag 14.

Ändring 16

Artikel 36

”Vid tillämpningen av verktyget för avskiljande av tillgångar ska en tillgångsförvaltningsenhet vara en juridisk enhet som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan omfatta rekonstruktionsmyndigheten.”	”Vid tillämpningen av verktyget för avskiljande av tillgångar ska en tillgångsförvaltningsenhet vara en juridisk enhet som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan omfatta rekonstruktionsmyndigheten. Tillgångsförvaltningsenheten får inte vara ett institut som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2004/39/EG.”
--	---

Förklaring

Syftet med ändringsförslaget är att klargöra skillnaden mellan tillgångsförvaltningsenheter och broinstitut.

Ändring 17

Artikel 38.2

<p>”Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende följande skulder:</p> <p>[...]</p> <p>e) En skuld till någon av följande:</p> <p>[...]</p> <p>iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att dessa skulder är prioriterade enligt tillämplig insolvenslagstiftning.</p> <p>Punkt 2 a och b ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheterna från att, i tillämpliga fall, utöva dessa befogenheter med avseende på någon del av en säkrad skuld eller en prioriterad fordran för vilken säkerhet har ställts till ett värde som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller den säkerhet som ställts för fordran. Medlemsstaterna får undanta täckta obligationer som avses i artikel 22.4 i rådets direktiv 86/611/EEG från denna bestämmelse.</p> <p>[...]”</p>	<p>”Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende följande skulder:</p> <p>[...]</p> <p>e) En skuld till någon av följande:</p> <p>[...]</p> <p>iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att dessa skulder är prioriterade enligt tillämplig insolvenslagstiftning.</p> <p>Punkt 2 a och b ska inte förhindra rekonstruktionsmyndigheterna från att, i tillämpliga fall, utöva dessa befogenheter med avseende på någon del av en säkrad skuld eller en prioriterad fordran för vilken säkerhet har ställts till ett värde som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller den säkerhet som ställts för fordran. Medlemsstaterna får undanta täckta obligationer som avses i artikel 22.4 i rådets direktiv 86/611/EEG från denna bestämmelse. Denna befogenhet ska inte tillämpas när det gäller en skuld med säkerhet till centralbanker som är medlemmar av ECBS.</p> <p>[...]”</p>
---	--

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag (1)
-----------------------	---------------------------

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska säkerställa att samtliga skulder till medlemmar i ECBS uttryckligen undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverket. Medlemmar av ECBS ska inte omfattas av skuldnedskrivningsverket eftersom de är offentliga organ och har grundläggande uppgifter som gör att de måste ha exponeringar gentemot institut.

Ändring 18

Artikel 39.6

"Rekonstruktionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minsta belopp de har fastställt för varje institut inom deras behörighetsområde. EBA ska senast den 1 januari 2018 rapportera till kommissionen om genomförandet av kravet i punkt 1. EBA ska i synnerhet rapportera till kommissionen om huruvida det finns skillnader vad gäller genomförandet på nationell nivå av det kravet på nationell nivå."

"Rekonstruktionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minsta belopp de har fastställt för varje institut inom deras behörighetsområde. EBA ska **bedöma hur detta påverkar instituten och** senast den 1 januari 2018 rapportera till kommissionen om genomförandet av kravet i punkt 1. EBA ska i synnerhet rapportera till kommissionen om huruvida det finns skillnader vad gäller genomförandet på nationell nivå av det kravet på nationell nivå."

Förklaring

I samband med att EBA rapporterar till kommissionen om genomförandet av kravet att instituten ska upprätthålla ett totalt belopp för kapitalbas och kvalificerande skulder, uttryckt i en procentandel av de totala skulderna i institutet, rekommenderar ECB att myndigheten lämnar en bedömning till kommissionen om hur detta krav kan komma att påverka instituten.

Ändring 19

Artikel 61.2

"Ett uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte gälla för insättningar i den mening som avses i direktiv 94/19/EG."

"Ett uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte gälla för:

- a) Insättningar i den mening som avses i direktiv 94/19/EG.
- b) Berättigande krav i den mening som avses i direktiv 97/9/EG.
- c) Överföringsuppdrag enligt definitionen i artikel 2 i i direktiv 98/26/EG och som har införts i systemet enligt artikel 3 i direktiv 98/26/EG.
- d) Säkerhet enligt definitionen i artikel 2 m i direktiv 98/26/EG."

Förklaring

ECB är positiv till att rekonstruktionsmyndigheterna föreslås få befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter (25). Vidare stöder ECB att dessa befogenheter inte ska gälla för ersättningsberättigande insättningar. ECB föreslår att dessa befogenheter inte heller ska gälla för ersättningsberättigande krav inom ramen för ett system för ersättning till investerare i den mening som avses i direktiv 97/9/EG. ECB noterar också att direktiv 98/26/EG skyddar slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper samt verkställbarheten för säkerheter, vilket inbegriper alla de medel som en deltagare ställer till de andra deltagarna i system för överföring av betalningar och värdepapper i syfte att trygga rättigheter och förpliktelser i samband med det systemet för att minska systemriskerna (26). I detta hänseende konstaterar ECB att detta skydd gäller för centrala motparter, eftersom dessa bör underrättas som ett system enligt direktiv 98/26/EG (27). Utöver detta omfattar direktiv 98/26/EG säkerheter som ställs i samband med medlemsstaternas centralbankers transaktioner, inklusive penningpolitiska transaktioner (28). Den föreslagna ändringen ska säkerställa att direktiv 98/26/EG alltså är tillämplig. Se även ändringsförslag 20.

Ändring 20

Artikel 62.2

"Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva den befogenhet som anges i punkt 1 avseende säkerhetsrätter som

"Rekonstruktionsmyndigheterna ska inte utöva den befogenhet som anges i punkt 1 avseende ~~säkerhetsrätter som~~

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
en central motpart innehar i tillgångar som institutet under rekonstruktion har pantsatt genom marginalsäkerhet eller full säkerhet.”	en central motpart innehar i tillgångar som institutet under rekonstruktion har pantsatt genom marginalsäkerhet eller full säkerhet säkerhet enligt definitionen i artikel 2 m i direktiv 98/26/EG.”

Förklaring

Se förklaringen av ändringsförslag 19.

Ändring 21

Artikel 66.3 c

”Värderingen ska ske i enlighet med de bestämmelser och den metod som fastställs i artikel 30.1–5 och ska	”Värderingen ska ske i enlighet med de bestämmelser och den metod som fastställs i artikel 30.1–5 och ska
a) anta att institutet överföringen, nedskrivningen eller konverteringen berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart efter verkställandet av överföringen, nedskrivningen eller konverteringen,	a) anta att institutet överföringen, nedskrivningen eller konverteringen berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart efter verkställandet av överföringen, nedskrivningen eller konverteringen,
b) anta att överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, nedskrivningen eller konverteringen inte har genomförts,	b) anta att överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, nedskrivningen eller konverteringen inte har genomförts,
c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt stöd till institutet.”	c) bortse från faktiskt eller förväntat eventuellt extraordinärt offentligt stöd till institutet och likviditetsstöd från centralbanken i nödlägen.”

Förklaring

Se förklaringen av ändringsförslag 12.

Ändring 22

Artikel 72

”Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och rekonstruktionssystem	” Delvis överföring: Skydd av handels-, clearing- och rekonstruktionssystem
1. Medlemsstaterna ska se till att överföring, upphävande eller ändring inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när rekonstruktionsmyndigheten	1. Medlemsstaterna ska se till att överföring, upphävande eller ändring tillämpningen av ett rekonstruktionsverktyg inte påverkar tillämpningen av direktiv 98/26/EG, när rekonstruktionsmyndigheten
a) överför vissa delar av ett instituts egendom, rättigheter eller skulder till en annan enhet,	a) överför vissa delar av ett instituts egendom, rättigheter eller skulder till en annan enhet,
b) utövar befogenheter enligt artikel 57 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal där institutet under rekonstruktion eller avveckling är en part, eller för att träda i en mottagande enhets ställe som part.	b) utövar befogenheter enligt artikel 57 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal där institutet under rekonstruktion eller avveckling är en part, eller för att träda i en mottagande enhets ställe som part.
2. I synnerhet får en sådan överföring, ett sådant upphävande eller en sådan ändring inte återkalla ett överföringsuppdrag i strid mot artikel 5 i direktiv 98/26/EG, och får inte ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG, användningen av medel,	2. I synnerhet får en sådan överföring, ett sådant upphävande eller en sådan ändring inte återkalla ett överföringsuppdrag i strid mot artikel 5 i direktiv 98/26/EG, och får inte ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG, användningen av medel,

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/26/EG eller skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/26/EG.”	värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/26/EG eller skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/26/EG.”

Förklaring

Minskningen av systemrisken kräver framför allt att avvecklingen är slutgiltig och att säkerheten är verkställbar. Direktiv 98/26/EG ska därför behandlas som *lex specialis* som inte påverkas av direktivförslaget.

Ändring 23

Artikel 74.3

<p>”I fall där en behörig myndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 27.1 a–b uppnås för ett institut, ska myndigheten omgående överlämna den bedömningen till följande myndigheter:</p> <p>a) Rekonstruktionsmyndigheten för det institutet, om det är en annan myndighet.</p> <p>b) Centralbanken, om det är en annan myndighet.</p> <p>c) Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå – i tillämpliga fall.</p> <p>d) Behöriga ministerier.</p> <p>e) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning V kapitel 4 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG.”</p>	<p>”I fall där en behörig myndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 27.1 a–b uppnås för ett institut, ska myndigheten omgående överlämna den bedömningen till följande myndigheter:</p> <p>a) Rekonstruktionsmyndigheten för det institutet, om det är en annan myndighet.</p> <p>b) Centralbanken, om det är en annan myndighet.</p> <p>c) Rekonstruktionsmyndigheten på koncernnivå – i tillämpliga fall.</p> <p>d) Behöriga ministerier.</p> <p>e) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning V kapitel 4 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG.</p> <p>f) Kommissionen, ECB, Esma, Eiopa, EBA och operatörerna för de system i vilket det deltar, i de fall då institutet är ett institut enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 98/26/EG.</p> <p>g) ESRB och makrotillsynsorganen, i de fall då institutet anses vara systemviktigt.”</p>
---	---

Förklaring

Erfarenheter av hur de finansiella infrastrukturerna fungerar i krislägen har bl.a. visat att det finns luckor i anmälningsförfarandena ⁽²⁹⁾ för system enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG. Den föreslagna ändringen ska säkerställa att ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen och, i tillämpliga fall, ESRB och makrotillsynsorganen, i egenskap av relevanta aktörer när det gäller direktiv 98/26/EG, underrättas om att kraven i artikel 27.1 a–b i direktivförslaget är uppfyllda. En sådan anmälan skulle fungera som en tidig varning om att insolvensförfaranden kan inledas för en deltagare i ett utsett system. Centralbankerna har ett ansvar för stabiliteten när det gäller makrotillsyn och det finansiella området samt expertkunskaper om finansmarknaderna. I detta avseende bör de involveras i rekonstruktionsprocessen och på så sätt bidra till att rekonstruktionsmålen uppnås och samtidigt minimera riskerna för oavsiktliga negativa effekter på utförandet av centralbankens uppgifter samt betalnings- och avvecklingssystemen. Här kan centralbankerna spela en viktig roll när det gäller att bedöma återhämtnings- och rekonstruktionsplanerna samt för den bedömning som utlöser användningen av rekonstruktionsbefogenheterna. Centralbankerna kan också involveras i bedömningen av vilka eventuella åtgärder rekonstruktionsmyndigheten ska vidta, med hänsyn till att ett av huvudmålen är att undvika systemstörningar ⁽³⁰⁾. ECB anser därför att medlemsstaterna måste se till att den behöriga myndigheten och rekonstruktionsmyndigheten har ett lämpligt informationsutbyte med centralbanken, i de fall då centralbanken inte själv är rekonstruktionsmyndighet.. I detta hänseende är den här artikeln ett steg i rätt riktning, men det krävs ytterligare informationsutbyte och samarbete.

Ändring 24

Artikel 76.1

”1. Kravet på tystnadsplikt ska vara bindande för följande personer:	”1. Kravet på tystnadsplikt ska vara bindande för följande personer:
--	--

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
<p>a) Rekonstruktionsmyndigheter.</p> <p>b) Behöriga myndigheter och EBA.</p> <p>c) Behöriga ministerier.</p> <p>d) Anställda och tidigare anställda hos de myndigheter som avses enligt punkterna a och b.</p> <p>e) Särskilda förvaltare som har utsetts i enlighet med artikel 24.</p> <p>f) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som rekonstruktionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värningen syftar till att förbereda försäljning av verksamheten, och oavsett om värningen resulterade i ett förvärv.</p> <p>g) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som anlitas av rekonstruktionsmyndigheterna eller av de potentiella förvärvare som avses i punkt f.</p> <p>h) Organ som förvaltar insättningsgarantisystemen.</p> <p>i) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i rekonstruktionsprocessen.</p> <p>j) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit rekonstruktionsmyndigheterna med tjänster.”</p>	<p>a) Rekonstruktionsmyndigheter.</p> <p>b) Behöriga myndigheter och EBA.</p> <p>c) Behöriga ministerier.</p> <p>d) Anställda och tidigare anställda hos de myndigheter som avses enligt punkterna a och b.</p> <p>e) Särskilda förvaltare som har utsetts i enlighet med artikel 24.</p> <p>f) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som rekonstruktionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värningen syftar till att förbereda försäljning av verksamheten, och oavsett om värningen resulterade i ett förvärv.</p> <p>g) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som anlitas av rekonstruktionsmyndigheterna eller av de potentiella förvärvare som avses i punkt f.</p> <p>h) Organ som förvaltar insättningsgarantisystemen.</p> <p>i) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i rekonstruktionsprocessen.</p> <p>j) Den ledning som rekonstruktionsmyndigheten har utsett för ett broinstitut, en tillgångsförvaltningsenhet eller annan rekonstruktionsenhet.</p> <p>k) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit rekonstruktionsmyndigheterna med tjänster.”</p>

Förklaring

ECB anser att samma krav på tystnadsplikt ska gälla för ledningen för alla rekonstruktionsenheter som har inrättats med tillämpning av rekonstruktionsverktygen. Ledning definieras i artikel 2.24.

Ändring 25

Artikel 80.8

”Rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå får inte etablera rekonstruktionskollegier om andra koncerner eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i denna artikel och uppfyller alla villkor och förfaranden som är etablerade i detta avsnitt. I detta fall ska alla hänvisningar till rekonstruktionskollegier i detta direktiv även tolkas som en hänvisning till dessa andra koncerner eller kollegier.”

”Rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå ~~får~~ ska inte behöva etablera rekonstruktionskollegier om andra koncerner eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i denna artikel och uppfyller alla villkor och förfaranden som är etablerade i detta avsnitt. I detta fall ska alla hänvisningar till rekonstruktionskollegier i detta direktiv även tolkas som en hänvisning till dessa andra koncerner eller kollegier.”

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
-----------------------	--------------------------------------

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska klargöra att rekonstruktionsmyndigheter på koncernnivå inte behöver etablera rekonstruktionskollegier.

Ändring 26

Artikel 86.1

<p>”EBA ska, efter samråd med de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland i enlighet med artikel 85.2 om den anser</p> <p>a) att rekonstruktionsförfarandena i tredjeland skulle ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten är belägen eller anser att förfarandet kan ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,</p> <p>b) att en separat rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 87 som avser en inhemsk filial är nödvändig för att uppnå ett eller flera rekonstruktionsmål,</p> <p>c) att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller ska betalas i en medlemsstat, inte få samma behandling som borgenärer i tredjeländer.”</p>	<p>”EBA ska, efter samråd med de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland i enlighet med artikel 85.2 om den anser</p> <p>a) att rekonstruktionsförfarandena i tredjeland skulle ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där rekonstruktionsmyndigheten är belägen eller anser att förfarandet kan ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,</p> <p>b) att en separat rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 87 som avser en inhemsk filial är nödvändig för att uppnå ett eller flera rekonstruktionsmål.</p> <p>EBA får, efter samråd med de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland i enlighet med artikel 85.2 om den anser (e) att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller ska betalas i en medlemsstat, inte få samma behandling som borgenärer i tredjeländer.”</p>
--	--

Förklaring

ECB instämmer i att rekonstruktionsförfaranden i tredjeland inte ska ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i medlemsstaten eller rekonstruktionsmålen, men föreslår att EBA ska ha möjlighet att vägra erkänna rekonstruktionsförfaranden i tredjeland om borgenärer inte får samma behandling.

Ändring 27

Artikel 96

<p>”Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har möjlighet att ta upp offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken, eller andra tredje parter, i händelse att beloppen som inkasserats i enlighet med artikel 94 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära bidragen enligt artikel 95 inte omedelbart är tillgängliga.”</p>	<p>”Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har möjlighet att ta upp offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken, eller andra tredje parter, i händelse att beloppen som inkasserats i enlighet med artikel 94 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära bidragen enligt artikel 95 inte omedelbart är tillgängliga.”</p>
--	---

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska klargöra att finansieringsarrangemang inte ska vara avhängiga av lån eller andra former av stöd från ECBS ⁽³¹⁾. Genom förbudet mot monetär finansiering i fördraget införs rättsliga begränsningar för centralbankernas likviditetsstödjande åtgärder för kreditinstitut. Dessutom fattar centralbankerna oberoende beslut och har egen bestämmanderätt i fråga om tillhandahållande av centralbankslikviditet, inklusive likviditetsstöd i nödlägen, till solventa kreditinstitut, inom de gränser som sätts genom förbudet mot monetär finansiering ⁽³²⁾.

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
Ändring 28	
Artikel 98.3	
<p>”De villkor som avses i punkt 2 kan omfatta följande:</p> <p>a) Bidrag från de nationella finansieringsarrangemangen för instituten som är en del av koncernen.</p> <p>b) Lån och andra former av stöd från finansinstitut eller centralbanken.”</p>	<p>”De villkor som avses i punkt 2 kan omfatta följande:</p> <p>a) Bidrag från de nationella finansieringsarrangemangen för instituten som är en del av koncernen.</p> <p>b) Lån och andra former av stöd från finansinstitut eller centralbanken.”</p>

Förklaring

Se förklaringen av ändringsförslag 27.

Ändring 29	
Artikel 98.5	
<p>”Medlemsstaterna ska i enlighet med denna artikel säkerställa att koncernfinansieringsarrangemang enligt de villkor som anges i artikel 96 har rätt till offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken eller andra tredje parter, för hela det belopp som behövs för att finansiera rekonstruktionen av koncernen i enlighet med den finansieringsplan som avses i punkt 2 i denna artikel.”</p>	<p>”Medlemsstaterna ska i enlighet med denna artikel säkerställa att koncernfinansieringsarrangemang enligt de villkor som anges i artikel 96 har rätt till offentliga lån eller andra former av stöd från finansinstitut, centralbanken eller andra tredje parter, för hela det belopp som behövs för att finansiera rekonstruktionen av koncernen i enlighet med den finansieringsplan som avses i punkt 2 i denna artikel.”</p>

Förklaring

Se förklaringen av ändringsförslag 27.

Ändring 30	
Artikel 99	
<p>”1. I fall då rekonstruktionsmyndigheterna vidtar rekonstruktionsåtgärder, och förutsatt att denna åtgärd säkerställer att insättare fortsättningsvis har tillgång till sina tillgodohavanden, ska medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt, upp till beloppet för de garanterade insättningarna, för beloppet för förluster som det hade varit tvunget att stå för om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet, under normala insolvensförfaranden under nationell lagstiftning, likställs med icke-prioriterade fordringar utan säkerhet.</p>	<p>”1. I fall då rekonstruktionsmyndigheterna vidtar rekonstruktionsåtgärder med avseende på ett kreditinstitut, och förutsatt att denna åtgärd säkerställer att insättare fortsättningsvis har tillgång till sina tillgodohavanden, ska medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt, bidrar till att finansiera rekonstruktionsåtgärderna samt att dessa åtgärder säkerställer att insättare fortsättningsvis har tillgång till sina tillgodohavanden. Insättningsgarantisystemet ska vara ansvarigt upp till beloppet för de garanterade insättningarna, för beloppet för förluster men ska inte uppmanas att betala mer än som det hade varit tvunget att stå för om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet, under normala insolvensförfaranden under nationell lagstiftning, likställs med icke-prioriterade fordringar utan säkerhet.</p>

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet av beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt i enlighet med punkt 1 i denna artikel överensstämmer med villkoren som fastställs i artikel 30.2.	3.2. Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet av beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt i enlighet med punkt 1 i denna artikel överensstämmer med villkoren som fastställs i artikel 30.2.
4. Bidraget från insättningsgarantisystemet vid tillämpningen av punkt 1 ska göras kontant.	4. 3. Bidraget från insättningsgarantisystemet vid tillämpningen av punkt 1 ska göras kontant.
[...]"	[...]"

Förklaring

Den föreslagna ändringen ska klargöra den rättsliga grunden för att insättningsgarantisystemet ska vara ansvarigt för beloppet för sina förluster i de fall då institutet avvecklas i stället för att bli föremål för rekonstruktion. Enligt direktiv 94/19/EG får för det andra endast kreditinstitut anslutas till ett insättningsgarantisystem.

Den föreslagna strykningen av artikel 99.2 bottnar i förslaget om att upprätta en företrädesordning för insättare. Se även ändringsförslag 11.

- ⁽¹⁾ Text markerad med fet stil anger ECB:s förslag till ny text. Genomstruken text anger de strykningar som ECB föreslår.
- ⁽²⁾ ECBS lämnar intradagskredit till kreditinstitut och värdepappersföretag som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt till ett begränsat antal andra godkända enheter. Se särskilt bilaga III till riktlinje ECB/2007/2 av den 26 april 2007 om ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid (TARGET2), (EUT L 237, 8.9.2007, s. 1). ECBS tillhandahåller också likviditet inom ramen för penningpolitiken. Se kapitel 3 och 4 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 av den 20 september 2011 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden (EUT L 331, 14.12.2011, s. 1).
- ⁽³⁾ Se ECB:s årsrapport 1999, s. 98, och ECB:s översyn av den finansiella stabiliteten, december 2006, s. 172.
- ⁽⁴⁾ Se ECB:s konvergensrapport 2012, s. 29.
- ⁽⁵⁾ Se Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtning och rekonstruktion av banker, maj 2011, s. 4 och 5.
- ⁽⁶⁾ Se ECB:s yttrande CON/2010/83, punkt 6.3, och yttrande CON/2011/103, punkt 4.
- ⁽⁷⁾ Se artikel 3.3 i direktivförslaget.
- ⁽⁸⁾ När det gäller ECBS: se artikel 127.5 i fördraget och artikel 3.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.
- ⁽⁹⁾ Artikel 123 i fördraget. Se även ECB:s konvergensrapport 2012, s. 29.
- ⁽¹⁰⁾ Se fotnot 9.
- ⁽¹¹⁾ Skäl 35 i direktivförslaget.
- ⁽¹²⁾ Se i detta avseende även meddelandet från kommissionen – *Rekapitalisering av finansinstitut under den rådande finanskrisen: begränsning av stödet till minsta möjliga och garantier mot otillbörlig snedvidning av konkurrensen* (EUT C 10, 15.1.2009, s. 2).
- ⁽¹³⁾ Status som prioriterad borgenär fastställs för insättningsgarantisystem genom artikel 94.1 i lagen om bankers insolvens (Darjaven vestnik nr 92, 27.9.2002).
- ⁽¹⁴⁾ Insättares status som prioriterad borgenär fastställs genom artikel 4.16 i lag 3746/2009 om införlivande av direktiv 2005/14/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon samt direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och andra bestämmelser (FEK A 27, 16.2.2009). Insättningsgarantisystemens status fastställs i artikel 13 a.4.
- ⁽¹⁵⁾ Lag av den 5 oktober 1995 om kreditinstitut (LV 163(446), 24.10.1995). Genom artikel 192.1 infördes förmånsrätt för insättare med säkerhet den 21 maj 1998.
- ⁽¹⁶⁾ 1996 års lag CXII om kreditinstitut och finansiella företag (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), och särskilt kapitel XV i lagen om närmare detaljer i insättningsgarantisystemet. Förmånsrätt gäller för samtliga insättningsfordringar, inte enbart dem med säkerhet, vilket fastställs genom artikel 183.1 i lagen.
- ⁽¹⁷⁾ Se artikel 166-A i den konsoliderade versionen av lagdekret nr 298/92 av den 31 december 1992 om den rättsliga ramen för kreditinstitut och finansiella företag (D.R. nr 30, I, 10.2.2012).
- ⁽¹⁸⁾ I regeringsförordning nr 10/2004 om rekonstruktions- och konkursförfaranden för kreditinstitut, i dess senare ändrade och kompletterade lydelse, framför allt genom artikel 38, fastställs att en förmånsrätt ska gälla, efter det att kostnaderna för konkursförfarandena har reglerats i förhållande till fordringar som uppstår till följd av garanterade insättningar, inklusive insättningsgarantisystemets fordringar till följd av ersättningar som betalats ut till insättare med säkerhet (*Monitorul Oficial al României*, del 1, nr 84, 30.1.2004).
- ⁽¹⁹⁾ Se ECB:s yttrande CON/2011/83.
- ⁽²⁰⁾ Se ECB:s årsrapport 1999, s. 98, och ECB:s översyn av den finansiella stabiliteten, december 2006, s. 172.
- ⁽²¹⁾ Se artikel 31.7 i direktivförslaget.
- ⁽²²⁾ Se artiklarna 26 och 29 i direktivförslaget.
- ⁽²³⁾ Se skäl 28 i direktivförslaget.
- ⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).
- ⁽²⁵⁾ Se även Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtning och rekonstruktion av banker, maj 2011.
- ⁽²⁶⁾ Se skäl 9.
- ⁽²⁷⁾ Se artikel 17.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁸⁾ Se skäl 10.

⁽²⁹⁾ Se ECB:s publikation *Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures* från maj 2010.

⁽³⁰⁾ Se även Europeiska centralbankssystemets (ECBS) bidrag till kommissionens offentliga samråd om de tekniska detaljerna i en eventuell EU-ram för återhämtning och rekonstruktion av banker, maj 2011, s. 6, punkt 9.

⁽³¹⁾ Se yttrande CON/2011/103.

⁽³²⁾ Se fotnot 9.
